

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringer

NR 2 2016 Årgång 37

BUHUNDBLADET

NR 2 Juni 2016

ÅRGÅNG 37

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen

Red: *Hans Göthlin*

Ansvarig utgivare:

NBR:s ordförande

Torsten Hagsäter

Settervägen 30

302 64 Halmstad

Tel. 035-22 13 75

Mob 070-673 03 75

Medl. avgift 300kr/år

Famil.medl. 55kr/år

Plusgiro 444 19 68-7

Annon priser:

Helsida 200 kr

Halvsida 100 kr

Per rad 10 kr

Per bild 50 kr.

Omslagsbild:

Vid skogssjön

foto: Stephanie Sjömalin

Övriga foton:

Jörel Saeland

Ellen Angervall

med flera...

Tryckeri:

JustNu Trollhättan

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlister, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och
Urhundklubben* (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:

www.ssuk.se

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

TACK FÖR FÖRTROENDET!

Jag vill först och främst tacka för förtroendet att bli vald till ny ordförande för Norsk Buhund Ringen 2016.

Jag heter Marie Regnér och bor långt inne i skogen i Östergötland, mellan Åtvidaberg och Kisa. Familjen består av min sambo Kristian, utflugna dottern Diana och tre fantastiska hundar. Ja, hundarna kanske bara är så fantastiska i mina ögon men det är ju det som räknas, eller hur? Och så har vi några fler invånare som hör till gården också, höns, kalkoner, katt, chinchillor och ett par miljoner bin. I mitt dagliga värv jobbar jag inom virkesmättningsföreningen VMF Qbera.

Vi skaffade vår första buhund, Alma år 1989. Hon var en fantastisk varelse som lärde oss mycket om livet! Efter det kom det en jämthund in i vår jagande familj. Att ha hund har för oss alltid varit lika självklart som att se på Kalle Anka på julafton. Men, en jämthund är inte samma sak som en buhund! Vi saknade vår hädangångna Alma. Familjen skaffade sin andra buhund. Saknaden efter sensibiliteten och humorn var för stor. Kola var en svart skönhet som bedårade varenda timmerbilschaufför i hela Östergötland, hon lämnade oss dock alltför tidigt, bara sju år gammal. Vi som trodde att vi

hade en hund mitt i livet! Men ödet ville annorlunda, hon drabbades av vad vi i dagligt tal kallas mördarbakterier. Ingen veterinär i världen kunde rädda henne! Vi grät, slakten grät och timmerbilschaufförerna grät. Våra hundar gör avtryck, antagligen känner ni igen det. För tre år sedan kom då Tara in i vårt liv och hon har allt vad vi önskar, hon är helt enkelt 100 % buhund rakt igenom! Henne kommer ni få höra mer om en annan gång.

Jag har fått äran att leda den här fantastiska föreningen som utan just DIG inte skulle vara det. Ta vara på ditt medlemskap och känn dig varmt välkommen på våra aktiviteter. Årets stora händelse Rasspecialen i Västerвик i slutet av augusti närmar sig snabbt. Glöm inte att anmäla er! Till hösten planeras en viltspårhelg och styrelsen tittar på möjligheterna att genomföra en aktivitet med fårvallning. Vi har ju så allsidiga hundar! Uppdaterad information hittar man alltid på

www.norskbuhund.com

Ha nu en riktigt skön sommar!

Åtvidaberg Maj 2016
Marie Regnér

Tel 073-0494278

Hundtvivel, pälsdjursallergi och buhundsförälskelse

Flera i min familj är pälsdjursallergiker. Vi skaffade visserligen en guldhamster när jag och min bror var små. Milou. Vi har också haft en dvärghamster, Mimmi. Att vi skulle skaffa hund så småningom var aldrig aktuellt. Tommy, pappa i familjen, har alltid sagt att vi inte kan skaffa hund eftersom han har astma. Trots det, efter en sommar med besök av mellanpudeln Keiko, började vi fundera på möjligheten. Kanske kunde vi titta på allergivänliga hundar? Vi bor ju ändå på landet, nära skogar och sjöar, och på vintern känns det ofta mörkt och ensamt. Hela familjen besökte därför några kennlar med pudelvarianter. Varje gång fick pappa allergikänning. Det kliade i ögon och näsa. Även Kalle, storebrodern i familjen, fick mindre allergikänningar av hundarna. Vi kontaktade också en Perrokennel, eftersom vi läst på nätet att Perron är ganska allergivänlig. Ingen av oss kände sig heller allergisk mot Perron, men hundtypen var inte riktigt rätt för oss.

En dag kom pappa hem från jobbet och berättade att en kollega rekommenderade Norsk Buhund för pälsdjursallergiker. Direkt, när jag läst på om rasen och sett bilderna, kände jag att buhunden skulle passa oss. Rasen verkade så familjevänlig och lagom på något vis, samtidigt som den verkade smart och rolig. Vi bestämde oss för att besöka pappas arbetskollega. Kalle var rätt så skeptisk. Han trodde inte att buhunden skulle vara en mysig hund att ta hand om. Hemma hos kollegan fick Kalle ganska snabbt närbkontakt med den största hunden i familjen (Eben) som ganska snabbt la sitt huvud i Kalles knä. Kalle satt och klappade honom länge. När vi åkte därifrån hade vi bestämt oss. Pappa kände ingen allergi och rasen verkade perfekt för oss.

Efter några försök att hitta en valpkull som passade i tid fann vi Gnipagrottans Kennel och Vilmas valpkull. Vi besökte dem första gången när valparna var fem veckor. I kullen fanns en lite tjej, men vit svansspets. Vi fick lov att välja henne. Den 5 juni 2015 hämtade vi henne.

Familjen behövde också vänja sig och hitta nya rutiner.

Idag är Mira en del av familjen, nästan som ett syskon, eller en kompis. Ingen är allergisk, alla umgås med Mira och hon ger oss alltid massa mysiga stunder. 🐶

Familjen Angervall

I bilen hem var hon busig, kunde inte sitta still, och vi blev tvungna att stanna flera gånger. Väl hemma var hon ganska vilsen. Det tog Mira några dagar att finna sig, men med fyra väldigt angelägna mattar och hussar gick det bra. Sommaren var både rolig, spännande och ganska jobbig. Mira var en busig, tuggande, energisk valp.

Döma efter snöret eller rasstandarden?

Debattartikel från SKK om utställningsdomare.

Spånga 2016-04-19

- Snördomeriet är ett jätteproblem och det är synd att domarna inte själva inser att de gör sig till åtlöje!

- För mycket kompisbedömning mellan kollegor!

- Snart ingen idé att ställa ut. Det är ändå bara de kända som får certen!

*- Det är uppenbart att domare dömer efter vem som håller i snöret och inte efter rasstandard-
en!*

- Skulle vilja att man kan komma som novis och få en rättvis bedömning av sin hund och där det inte spelar någon roll vem som håller i snöret!

Så lyder några av kommentarerna som inkom då Svenska Kennelklubben, SKK, la ut en öppen enkät på SKKs webbsida om framtidens utställningar. Jag frågar mig - Är detta verkligen en sann bild av oss domare?

Vilka är vi domare? Från början en person med hundintresse, en vanlig hundägare som blir en förstagångsutställare som blir uppfödare. Kanske förtroendevald i någon styrelse eller kommitté? En person som utbildar sig till ringsekreterare och med sina erfarenheter tar steget ut och studerar till att bli exteriördomare. Säkerligen har både han och hon upplevt både skitsnack

och påhopp men trotsar detta för att få förverkliga en dröm.

Utbildningen är gedigen. År av erfarenheter och kunskap, utbildning, prov och intervjuer. Preparandkurs som följs av elev- och aspiranttjänstgöringar. Som domare är man dessutom alltid SKKs representant, inte bara i raskunskap utan också hur man uppför sig mot både utställare och arrangörer. Domarens ärlighet och objektivitet ska aldrig kunna ifrågasättas.

För auktoriserade domare finns det en mängd olika utbildningar, på olika raser och generella domarfrågor. Kontinuerligt arrangerar klubbarna exteriördomarkonferenser och Svenska Domarföreningen samlar domare till rasträffar runt om i landet. Utbildning sker även i utställningsringarna. Många domare studerar på egen hand genom böcker, på nätet, via uppfödare och kollegor samt runt om i världen, exempelvis Cruft's. Våra svenska och nordiska domare är både ambitiösa och mottagliga för kunskap.

Varför vann just den hunden? Frågar sig publik, utställare och den som blev slagen i konkurrenssklassen? Då är det viktigt att domaren motiverar sitt beslut, något som ingår i utbildningen sedan 30 år tillbaka. Jag vill ändå ursäkta att även

vi domare är människor och har olika förutsättningar att uttrycka oss. Som domare är man också medveten om att ens ordval ofta vägs på guldväg med risk för att själv bli ”dömd” för resten av livet! Öppen kritik från domare utanför Norden kan man inte förvänta sig då deras kultur och bedömningssätt kanske förbjuder det.

Vi domare har olika erfarenheter, det är en icke oväsentlig förklaring till hur vi dömer. Vi har olika bakgrund, värderingar och referensramar. Domare från andra länder har sina referensramar och vi i Sverige har en annan, därför kan resultaten skilja sig markant.

Max 5 minuter har jag för varje hund. Då ingår palpering, rörelsekontroll, diktera kritik och fatta beslut. Med bra rutin och ringpersonal kan dessa minuter utnyttjas effektivt. Du som utställare och publik har tillgång till utställarkatalog och inte sällan vet du vilka de olika hundarna är. Trots det hävdar jag att vi domare dömer hundar bättre innanför ringbandet än de som står utanför. Förutom våra erfarenheter har vi tillgång att både se och ta i hundarna på nära håll.

När en domarkollega kommer in med sin hund, är vi många som tittar till lite extra. Inte enbart för att vi vet vem personen är utan för att vi kanske ställer

högra krav, med ledord som ärlighet, objektivitet och det där obehagliga ordet ”kompisdomare” i bakhuvudet. Vi kan inte bortse från att många av dagens domare en gång har varit och är respekterade uppfödare och kan därför sällan tänka sig att visa annat än det bästa. Bara för att vi känner många är det inte ett skäl att inte få vinna. Vår hundvärld består av övervägande nybörjare, de har lika stor chans att ta hem storvinsten då de flesta domare både har händer att känna med och sunt förnuft att döma med. Att enbart vinna för att man är novis –det räcker däremot inte!

Flera kommentarer fälls om oss domare, på utställningar och på sociala medier. Oftast står vi försvarslösa – eller väljer att inte gå i svaromål. Är det kanske lättare att kritisera än att döma? Jag reagerar när förståsigpåarna kritiserar domare som under bedömningen tittar i rasstandarden för att kontrollera diskvalificerande fel och olika måttangivelser. Likaså kritiken när domaren tar mätstickan till hjälp istället för att förlita sig på ett sämre ögonmått. Det måste alltid vara bättre att göra rätt än fel! Några uttalar sig att det är svårt att se vilken ”linje” domaren dömer efter och glömmer att vi endast kan placera hundarna som deltar för dagen. Att enbart döma på färg är inte lika med att ha en ”linje”! Så enkelt är det nämligen inte att rangordna sina beslut.

Arrangörerna har också ett ansvar att värna om förtroendet för domarna, utställarna och sportens anseende. Det är inte direkt lämpligt att domaren reser med en utställare till eller från utställningen – minst lämpligt om utställare och domare reser tillsammans med vinnaren i bagaget! Middagar före och efter utställningen ska alltid ske med sunt förnuft. Även om bästa hunden vann ses det inte alltid positivt av de som inte hade chans att festa med domaren.

Ta chansen själv och döm, är ett av mina bästa tips. Golden Retrieverklubben är ett föredöme. De har alltid haft sina "egna domare" på sina inofficiella utställningar. Uppfödare dömer på 10-talet utställningar i landet. Anmälningantalet är ofta högre än vad vi auktoriserade får i ringarna. Till utställningen kommer både vänner och konkurrenter, vinnare som nybörjare. Det innebär en stor press på domarens agerande och bedömning då man vet att nästa gång kan det vara motsatta. Jag är övertygad om att ödmjukheten och insikten i domarens arbete ökar med dessa uppdrag.

Finns det någon som har facit? Vem dömer rätt och vem dömer fel och vem är den som ska döma oss i denna fråga? Vi är inte mer än människor med olika erfarenheter, kunskaper och värderingar. Det är precis som livet utanför

utställningsringen. Konsten är den att vi alla måste respektera varandra om det så är inom politik, religion eller sexuell tillhörighet. Bedömningen är alltid domarens subjektiva uppfattning vid ett specifikt tillfälle.

Till dig som vet allt, tänk dig för innan du kritiserar. Du kanske också är en förebild för ungdomar och nybörjare i vår gemensamma sport. Inte sällan tror de på dina påståenden om snöres- och kompisbedömning. Sådana lösryckta påståenden skadar mer än de gör nytta. Vi har alla ett ansvar, både innanför och utanför ringbandet.

För att få veta mer om domarens beslut och tankar, bjud in till en föreläsning. Flera av oss domare är villiga att dela med sig av våra kunskaper och reda ut om det verkligen är viktigare vem som håller i snöret än att döma efter en rasstandard?

Hans Rosenberg
Auktoriserad exteriördomare
sedan 1984

Nyhet!

Bokhundens värld

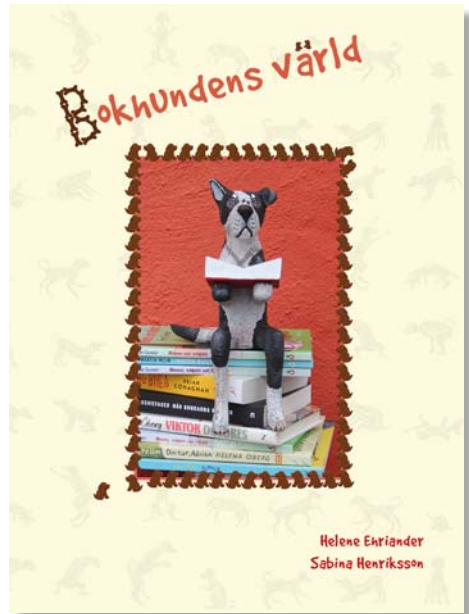
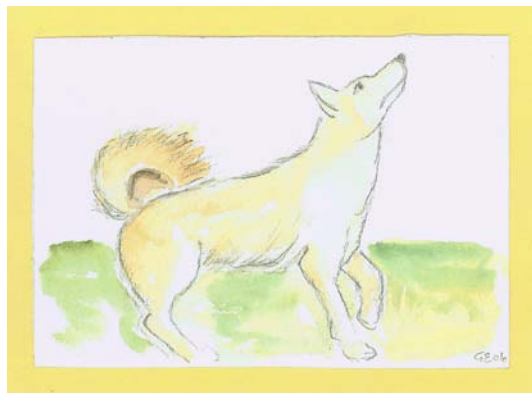
– bok & cd

Här är en bok för dig som gillar hundar!

Boken och cd:n innehåller spännande berättelser och sagor, fina dikter, skojiga och svängiga sånger, recept på hundkex, reportage om hundar med speciella "arbeten", faktadelar samt underbara foton och illustrationer att sjunka in i – och det allra mesta handlar om hundar!

Barn kan själva sitta och läsa och bläddra i den, man kan ha den som högläsning i familjen – eller i skolan.

Cd-skivan innehåller 12 sånger om hundar och andra djur. Sångtexterna med ackord finns med i boken.

Hurra, snart ses vi i Västervik och då kan man köpa boken till buhunds-specialpris, endast 250:-!

Läs mer, bläddra i boken och lyssna på cd-skivan här:

www.musikantensforlag.se

Drottningholmsträffen 22 Maj

Vädrets makter var nådiga denna fina Majsöndag. Inte för varmt för hundarna och inte för kallt för den medföljande "personalen" och Drottningholmsparken bjöd på en lummig grönska som utgjorde en perfekt inramning för evenemanget.

Nio Buhundar med familjer hade mött upp och vovvarna lyste som gula prickar mot gräsets grönska när dom for runt i näst intill överljuds fart. Ett undantag fanns dock, vår svarta Lova som för dagen var ensam jourhavande svart Buhund. Det skall ju enligt statistiken vara ca 25 procent svarta, men jag undrar om det stämmer för ofta är hon ensam svart varhelst Buhundar samlas.

Ett ungt par hade sett på vår hemsida att det var Buhundträff och ringde mig och frågade om dom fick komma med och titta på vovvarna och det fick dom ju självfallet. Det är ju ett perfekt

tillfälle att få information om rasen när man kan tala med många olika Buhundägare och se många olika vovvar. Jag tror att det trevliga unga paret var nöjda med sitt studiebesök och jag hoppas att dom så småningom dyker upp med en valp.

Jag kan berätta att vi var med på en Drottningholmsträff innan vi skaffade Lova och det var mycket givande. Kanske skall vi försöka slå ett slag för detta på vår hemsida att de som går i hundtankar är välkomna att vara med på våra Buhundträffar och studera rasen.

När hundarna sprungit sig nöjda (trötta verkar dom inte bli), kaffet druckits ur och smörgåsarna inmundigats så tågade vi i god ordning mot bilarna för hemfärd och jag hoppas att vi ses igen till höstträffen. 🐶

Hans Göthlin

Drevet går i full fart

Kanske blivande Buhundägare?

"Jag gillar dig matte"

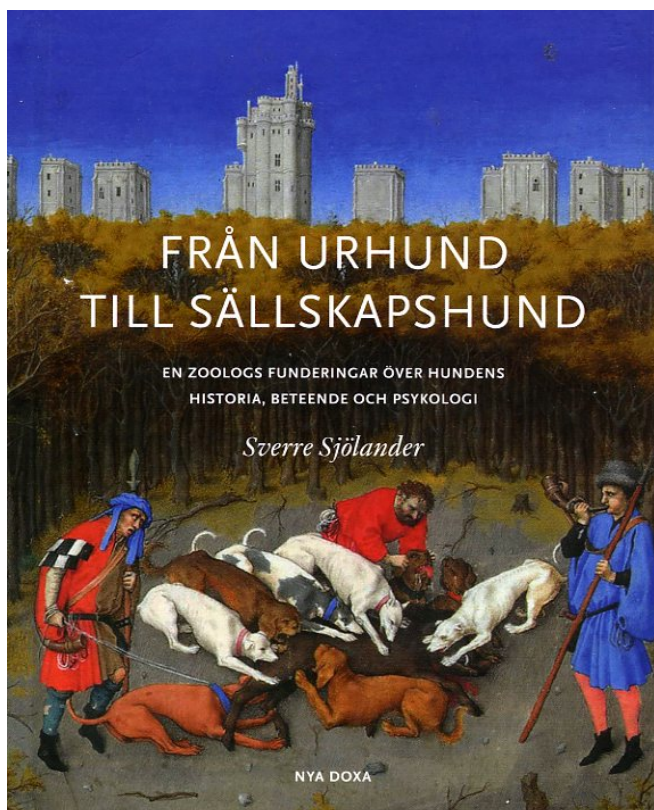

Med lite godis blir man snabbt populär. Gäller oavsett hundras.

BOKRECESSION

Från urhund till sällskapshund

Boken ”Från urhund till sällskapshund. En zoologs funderingar över hundens historia, beteenden och psykologi” är skriven av Sverre Sjölander. Han är professor emeritus vid Linköpings Universitet och en internationellt och nationellt mycket, mycket välrenommerad och omtyckt föreläsare om djurs beteenden – inte minst hundens.

Få kan genom sin förmåga att uttrycka sig fascinerat och lättförståeligt om djurs beteenden trollbinda en åhörarskara som han. Denna förmåga löper även som en röd tråd genom ovan nämnda bok.

Sverre Sjölanders stora intresse för djurs beteenden, och kanske framförallt hundens, utvecklades

under hans tid som assistent hos nobelpristagaren Konrad Lorentz. Ett intresse som han sedan väl förvalt under livet. Genom sina resor jorden runt har han kommit i kontakt med hundar från olika kulturer. Speciellt har han intresserat sig för jordens vanligaste hund – den halvilda pariahunden ("byrackan") som utgör ca 75% av jordens alla hundar.

I boken beskriver han på ett lättfattligt och populärt sätt många av de senaste forskningsrönens överraskande resultat rörande hundens beteenden och psykologi. Boken beskriver även hur hunden kan ha utvecklats från sin vargförfader, hur den anslutit sig till människan, hur olika raser har utvecklats (både till fördel och till nackdel för hunden) m.m. Sverre Sjölander ger också många humoristiska inblickar i människans beteenden gentemot sin hund. I slutet av boken finns även en gedigen referenslista på intressant och bra hundlitteratur.

Några exempel på bokens 41 kapitel:

Människan möter hunden

Jaktkamraten och utrotningarna

Vildform kontra tamform

Hundens föda

Hemmalukten och maten

Medfödd och inlärd rädsla

Träning, straff och belöning

Raser

Den föränderliga rangen

Ändamålsavel

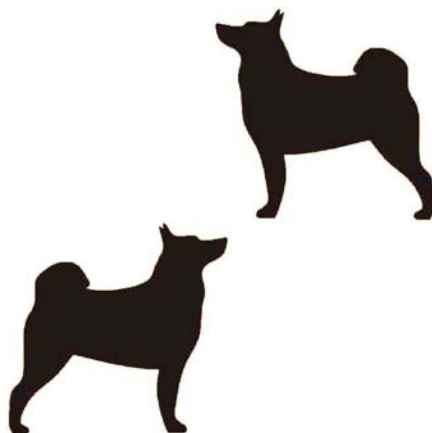
Djurens känsloliv

Hundens minne

"Hundpratarna"

Boken är utgiven på bokförlaget Nya Doxa 2015; ISBN 9789157806154

Recenserat av Bengt Silverin;
Professor i Zoologi

Buhundsträff i Gnosjö

Soligt och varmt var det i Gnosjö den 22 maj när vårens Buhundsträff gick av stapeln. Tur var att det fanns en stor ek att söka skugga under vid Nissaförs gamla skola. Sex hundar med ägare från båda kusterna mötte upp för att träffas och umgås.

Inledningen när några buhundar springer lösa och bekantar sig med varandra är alltid lika rolig att se. För ägarna så är det också ett utmärkt tillfälle att träffa andra och jämföra sina erfarenheter och egenheter hos hundarna. Det visade sig att vi hade med oss en Houdini i buhundspäls som mer än gärna delade med sig av sina kunskaper till övriga hundar som gärna lärde sig lite mer.

Aktivitetskommittén med Lena Björklund och Peter Magnusson närvarande hade gjort iordning för några roliga aktiviteter och lekar. Först ut var Luffaschack med hund, en helt ny aktivitet, som visade sig inte vara helt lätt

att spela. Två lag om tre hundar vardera spelar mot varandra. Hunden skall sitta stilla under tiden som man placerar sig tills ena laget fått tre stillasittande hundar i rad. Det tar lite tid...

Efter många skratt och Luffaschack tog stafetten vid, en kombination av agility och rallylydnad där både ägare och hund hade att göra. Laget som vann i Luffaschack fick se sig besegrade av det andra laget till allas förtjusning och en paus för att grillas, fika och prata tog vid.

Avslutningsvis hade vi ett buhundsrace, den här gången var det Smålands snabbaste buhund som skulle utses och lämpligt nog blev det en hund som bor i Småland. Peter Magnusson och Ammy vann och vi övriga vet ju att det berodde på att våra hundar redan sprungit sig trötta. Slugt av smålänningarna att spara sig till finalen!

Efter några timmar tackade vi varandra och aktivitetskommittén för en trevlig dag och sa att nu ses vi närmast i Västervik på Årets Buhundshelg. 🐕

Jörel Saeland

...Gnosjöträffen...

...Gnosjöträffen...

(B)Lundehundar!

NBRs styrelse har fått en förfrågan från Svenska Lundehundsällskapet hur vi ställer oss till Lundehundarnas korsningsprojekt. Projektet innebär att Lundehundar paras med Norsk Buhund, Isländsk Fårhund och Norrbottenspets. Syftet är att förbättra avelsbasen för Lundehundar, höja fertiliteten och stärka immunförsvaret.

Dagens Lundehundarna härstammar från de fem hundar som överlevde valpsjukan i början av 60-talet och därmed är genpolen liten för Lundehundar.

I Norge har man redan en kull där hanen är en Lundehund och tiken är en Buhund. Tanken är att genom medveten avel så småningom föra in avkomman som Lundehundar.

Styrelsen i NBR har ställt sig positiv till projektet, självklart ställer vi upp för de norska nationalraserna!

Välkomna till Norsk Buhund Ringens Officiella utställning Lysingsbadet, Västervik 27 augusti på Lysingsbadet kl 1000

Domare: Hans-Åke Sperne

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 150 SEK

Juniorer 9-18 mån. 300 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 300 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 300 SEK

Championklass 300 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 150 SEK

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran)

För att delta måste du vara medlem i NBR.

(gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)

Anmälan sker till MG Event senast 31 juli

Länk till anmälan kommer inom kort på hemsidan.

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Anmälningsavgiften insättes på NBR:s postgiro 444 19 68-7.

Utländska deltagare betalar till

SWIFT: NDEASESS IBAN: SE96 9500 0099 6034 4441 9687. Bank Nordea.

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 100 SEK, anmälan på plats.

Utställningen är på campingområdet och vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.lysingsbadet.se. OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

Kvällens middag blir på campingen, anmäl namn på de som kommer till utstallning@norskbuhund.com. Anmälan är bindande och summan betalas direkt till restaurangen.

För att boka en stuga, kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com eller telefon 0709-627837. Sista datum för att boka stuga är 29 juli.

Vi har bokat ett antal stugor i prisklass 990 (Ösel 1) resp Dagö 890/natt. (Ösel 2 redan slut)

Ösel 1:

Två våningar. På övervåningen (brant trappstege) två sovrum med två enkelsängar i varje. På nedervåningen ett sovrum med två enkelsängar. Fullt utrustad köksdel. Dusch och WC. Stugnr: 150-156, 6 bäddar. 59 m²

Dagö:

Timmerstuga med högt läge och havsutsikt. Två våningar. På övervåningen (brant trappstege) sovrum med två enkelsängar. På nedervåningen ett sovrum med två enkelsängar. Allrum och fullt utrustad köksdel. Dusch och WC. 4 bäddar, 35 m². Veranda.

Äntligen Buhundspelen !

Buhundspelen 2016

Så var det dags för de årliga Buhundspelen söndagen den 28 augusti i Västervik. Det är dagen efter rasspecialen och den gemensamma middagen så vi hoppas att det kommer lika många som förra året i Hökensås.

Buhundspelen är en inofficiell tävling där alla kan delta. De innehåller tre olika delar, en agilitybana, en rallylydnadsbana och ett buhundsrace på tid. Vi kommer att publicera banorna på hemsidan i god tid! Självklart har vi fina priser till våra vinnare...

Funktionärer till Årets Buhundshelg!

Till rasspecialen 2010 kom det 25 hundar och vi var så glada att det kom så många det året.

Arrangemanget var under en dag med utställning och gemensam middag. På några år har vi mer än fördubblat antalet hundar på utställningen (56 år 2015). Vi har lagt till Buhundspelen som också har många deltagare och där även de som inte vill ställa ut deltar. Vi har ordnat med servering och fina

priser och stora lotterier och det har blivit en folkfest med Buhunden i centrum.

För att hantera allting behöver vi hjälp på plats med allt från att sortera lotterivinster, servera korv, resa hinder och ta tider i racet. Anmälan på plats eller till jorel@norskbuhund.com

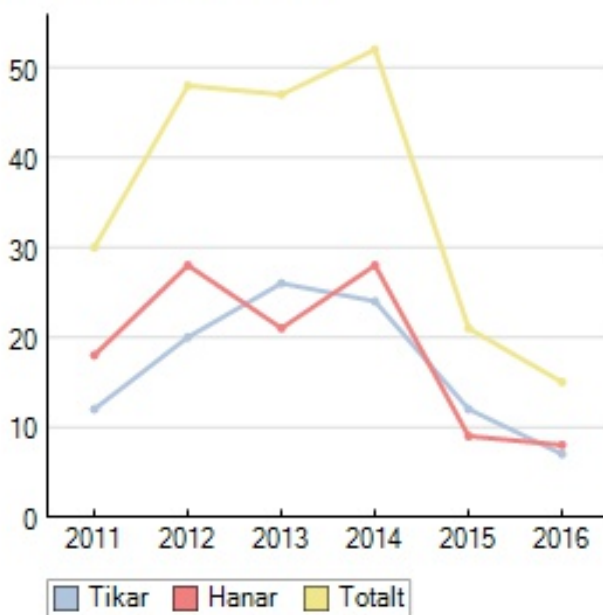
Registrering av Buhund 2016

Under 2016 har vi registrerat två kullar med totalt 8 valpar och en importerad hund. Det blir hittills i år 9 valpar, men vi hoppas att det blir fler under sommaren och hösten. Vi skulle ju gärna komma

upp i 2014 års siffror, med 50 hundar... Efterfrågan på valpar finns!

Avelskommittén

Importer kan visas fr.o.m. 2004

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Marie Regnér
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
mob 073-049 42 78
ordforanden@norskbuhund.com

Ann Svensson
Björksäter, Saringe
747 93 Alunda
0174-12335
ann@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Hans Göthlin
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
0158-60024, mob 070-510 43 88
viceordf@norskbuhund.com

Jörel Saeland
Lassövägen 7
430 63 Hindås
0301-18910, mob 031 -380 82 63
jorel@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
0418-53121, mob 070-962 78 37
kassor@norskbuhund.com

Bengt Silverin
Vävstigen 5
449 51 Alafors
0303-740558
bengt@norskbuhund.com

Sekreterare:

Maria Ohlin
Af Ugglas väg 14
176 76 Järfälla
070-721 47 07
sekreterare@norskbuhund.com

Ledamöter:

Peter Magnusson
Lingonvägen 11
342 61 Moheda
0472-71546 mob 070-557 15 46
peter@norskbuhund.com

Karina Karlsson
Ålbrunnsvägen 1
197 91 Bro
073-999 05 79
karina@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa?

Maila webmaster@norskbuhund.com för inloggningsuppgifter

Buhundsfundering:

"Så här blank låg isen för inte så länge sedan på sjöarna...

...och nu är det sommar"

